

Forslag til Lov om ændring af lov om social service

(Udvidelse af ordningen med varsling ved afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af hjælp efter lov om social service)

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022, som ændret senest ved § xx i lov nr. xx af xx. Xx 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 95, 96 og 98« til: »§§ 32 a, 41, 45, 85, 95, 96, 97, 98, 100, 103 og 104«, og efter »afgørelsen« indsættes: », jf. dog stk. 2«.

2. I § 3 a, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Endvidere gælder 1. pkt. for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud efter §§ 107 og 108, jf. dog stk. 3 og 4.«

3. I § 3 a indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., gælder ikke for kommunalbestyrelsens afgørelser om nedsættelse af hjælp efter § 85, hvis hjælpen ydes som en midlertidig intensiv indsats med henblik på progression hos borgeren.

Stk. 3. Stk. 1, 3. pkt., gælder ikke for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt botilbud efter § 107, hvis det midlertidige botilbud er tilkendt som led i et behandlingstilbud, hvor fraflytning skal ske umiddelbart efter endt behandling.

Stk. 4. Stk. 1, 3. pkt., gælder ikke for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud efter §§ 107 eller 108, hvis afgørelsen træffes som led i en afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke efter §§ 129 eller 129 a.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 5.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2023.

Bemærkninger til lovforslaget *Almindelige bemærkninger*

1. Indledning

Lovforslaget udmønter initiativet om tryghed i borgernes indsatser, som indgår i den politiske aftale ”Aftale mellem regeringen og Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Alternativet og Kristendemokraterne om finansloven for 2022” af december 2021.

Formålet med lovforslaget er at styrke retssikkerheden for borgere med funktionsnedsættelse eller særlige sociale problemer ved at skabe øget tryghed om hjælpen til den enkelte borger i de situationer, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af den hidtil bevilgede hjælp. Formålet er endvidere at give borgerne eller deres pårørende bedre muligheder for eventuelt at klage til Ankestyrelsen og få afsluttet behandlingen af en klage over kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af hjælp, før kommunalbestyrelsens afgørelse iværksættes.

Lovforslaget indeholder således et forslag om en udvidelse af varslingsordningen i § 3 a i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022 (herefter serviceloven), således at kommunalbestyrelserne fremadrettet ud over de typer af hjælp, som efter gældende ret er omfattet af ordningen, vil skulle varsle afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af hjælp i form af hjemmetræning, socialpædagogisk støtte, ledsagelse, merudgiftsydelse, beskæftigelses- og aktivitets- og samværstilbud samt midlertidige og længerevarende botilbud, mindst 14 uger før afgørelsen iværksættes. Hermed sikres det, at den enkelte borger vil få en periode på mindst 14 uger til at indrette sig i forhold til den betydning, som kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af de nævnte typer af hjælp vil medføre for borgeren i hverdagen fremadrettet.

Lovforslaget indeholder endvidere tre undtagelser til den foreslåede udvidelse af varslingsordningen, hvorefter kommunalbestyrelsens afgørelse ikke vil skulle meddeles med et varsel på mindst 14 uger. Disse undtagelser omhandler kommunalbestyrelsens afgørelser om nedsættelse af socialpædagogisk støtte i de tilfælde, hvor hjælpen ydes som en midlertidig intensiv indsats med henblik på progression hos borgeren, kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt botilbud i de tilfælde, hvor det midlertidige botilbud er tilkendt som led i et behandlingstilbud, hvor fraflytning skal ske umiddelbart efter endt behandling, og kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud i de tilfælde, hvor afgørelsen træffes som led i en afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke. Med disse undtagelser sikres det, at kommunalbestyrelsens afgørelser vil kunne iværksættes hurtigere i de pågældende situationer, hvor et varsel på mindst 14 uger må anses som uforeneligt med formålet med frakendelsen eller nedsættelsen af hjælpen.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

Varslingsordningen i servicelovens § 3 a, som trådte i kraft den 1. januar 2018, er indført med lov nr. 660 af 8. juni 2017 om ændring af lov om social service, lov om socialtilsyn og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Udvidelse og tydeliggørelse af muligheden for at yde en tidlig, forebyggende indsats efter lov om social service, forenkling af udmålingssystemet for merudgiftsydelsen, indførelse af varslings ved afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af hjælp efter lov om social service m.v.)

Det fremgår af servicelovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af hjælp efter servicelovens § 95 om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere, § 96 om borgerstyret personlig assistance og § 98 om kontaktperson til døvblinde skal meddeles med et varsel på mindst 14 uger fra borgerens modtagelse af afgørelsen.

Ifølge § 3 a, stk. 1, 2. pkt., gælder varslet på mindst 14 uger ligeledes for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et særligt dag- eller klubtilbud efter servicelovens §§ 32 og 36, om frakendelse af bilstøtte efter § 114 inden udløbet af genanskaffelsesperioden og om ophør af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i de tilfælde, der er omfattet af de regler om afviklingsperioden, som social- og ældreministeren har fastsat i medfør af § 42, stk. 4.

Ud over bestemmelsen i servicelovens § 3 a, stk. 1, findes der ikke bestemmelser i serviceloven om konkrete varslingsperioder, når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om at nedsætte eller frakende hjælp efter serviceloven, dvs. helt eller delvist tilbagekalder en begunstigende forvaltningsakt. Det betyder, at der heller ikke er fastsat regler om brug af et varsel i de tilfælde, hvor nedsættelse eller frakendelse af hjælp har stor betydning for den enkelte i hverdagen.

På servicelovens område gælder derfor de almindelige forvaltningsretlige regler om tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter. Det betyder bl.a., at en afgørelse om nedsættelse eller frakendelse af hjælp skal gennemføres med et rimeligt varsel. Det beror på en konkret vurdering, hvad der i det enkelte tilfælde kan anses for et rimeligt varsel. I vurderingen vil der bl.a. skulle tages hensyn til indgrebets intensitet under inddragelse af almindelige proportionalitetssynspunkter.

Dog bemærkes i forhold til hjælp til dækning af merudgifter efter servicelovens § 100, at hvis betingelserne for tilskuddet ikke længere er opfyldt, bortfalder tilskuddet ved udgangen af den måned, hvor dette

konstateres. Dette fremgår af § 10, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 931 af 19. juni 2020 om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse.

Det fremgår af servicelovens § 3 a, stk. 2, at i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsens afgørelse påklages til Ankestyrelsen, må iværksættelse af kommunalbestyrelsens afgørelser efter de bestemmelser i serviceloven, der er omfattet af § 3 a, stk. 1, først påbegyndes, når varslingsperioden er udløbet. Det betyder, at borgerne, når der klages til Ankestyrelsen, modtager den hidtidige hjælp i uændret omfang i hele varslingsperioden, og at kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af den hidtidige hjælp først skal iværksættes, når varslingsperioden på 14 uger er udløbet.

Der er i Ankestyrelsen gennemført en særlig hurtig sagsbehandling for klager over sagstyper omfattet af servicelovens § 3 a. Den hurtige sagsbehandling skal tilstræbe, at klagesagen er afgjort inden udløbet af varslingsperioden. Endvidere fremgår det af § 11, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1152 af 7. juni 2021 om retssikkerhed og administration på det sociale område, at genvurderingsfristen ved klage er 14 dage i sager omfattet af varslingsordningen i servicelovens § 3 a mod normalt 4 uger, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 1. I kombination med den særligt hurtige sagsbehandling betyder dette, at i de tilfælde, hvor borgeren i Ankestyrelsen får medhold i en eventuel klagesag, kan hjælpen fortsætte uændret.

Ud over bestemmelsen i servicelovens § 3 a, stk. 2, om opsættende virkning i varslingsperioden for klagesager omfattet af varslingsordningen i § 3 a, stk. 1, har klager over afgørelser efter den sociale lovgivning, herunder efter serviceloven, som hovedregel ikke opsættende virkning. Dette er fastsat i § 72, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 95 af 24. januar 2022, (herefter retssikkerhedsloven).

Det betyder, at kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af en ydelse som hovedregel får virkning fra det tidspunkt, kommunalbestyrelsen har fastsat i afgørelsen, uanset om afgørelsen skal træde i kraft kort tid efter meddelelsen af afgørelsen, og uanset om Ankestyrelsen på dette tidspunkt måtte have taget stilling til en eventuel klage. I en række tilfælde vil borgeren således modtage den nedsatte hjælp eller ikke modtage hjælp, mens en klage behandles af Ankestyrelsen.

Der gælder dog efter retssikkerhedslovens § 72, stk. 2-5, undtagelser fra denne hovedregel i nærmere angivne tilfælde. Det drejer sig om sager vedrørende anbringelse af børn udenfor hjemmet, hvor klager over afgørelser om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter servicelovens § 68, stk. 2 og 4, afgørelser om valg af anbringelsessted efter servicelovens § 68 b, stk. 1, og afgørelser om at anbringelse uden for hjemmet ikke skal opretholdes for unge, der fylder 18 år, jf. servicelovens § 76, stk. 3, nr. 1, og § 76 a, stk. 2, som udgangspunkt har opsættende virkning, jf. nærmere retssikkerhedslovens § 72, stk. 2 og 3. På voksenområdet kan Ankestyrelsen efter begæring tillægge en klage over afgørelse om botilbud efter servicelovens kapitel 20 opsættende virkning, jf. retssikkerhedslovens § 72, stk. 4. Endelig har klage over optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter servicelovens §§ 129 og 129 a opsættende virkning. Dog gælder, at hvis særlige forhold gør det påkrævet, eller hvis hensynet til den pågældende taler herfor, og alle klageberettigede tiltræder kommunalbestyrelsens indstilling, træffer Familieretshuset samtidig med afgørelsen om optagelsen i et særligt botilbud afgørelse om at iværksætte optagelsen straks. Afgørelsen om at ophæve en opsættende virkning kan ikke indbringes for Ankestyrelsen.

En myndighed kan endvidere beslutte at tillægge klager over egne afgørelser opsættende virkning. Det fremgår af forarbejderne til retssikkerhedslovens § 72, jf. L 228, jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg A, side 4899.

Endelig gælder ved siden af retssikkerhedslovens § 72 en almindelig forvaltningsretlig retsgrundsætning om, at rekursinstanser kan tage stilling til, om en klage skal have opsættende virkning. Den myndighed, det være sig underinstansen eller rekursinstansen, der modtager en anmodning fra parten om opsættende virkning, er forpligtet til at tage stilling til anmodningen.

2.2. Social- og Ældreministeriets overvejelser

Det er forbundet med utryghed for borgere med funktionsnedsættelse, forældre til børn med funktionsnedsættelse samt borgere med psykiske vanskeligheder eller sociale problemer, at

kommunalbestyrelsen med kort varsel kan træffe afgørelse om nedsættelse eller frakendelse af hjælp, som har stor betydning for den enkelte i hverdagen. Det er derfor vigtigt med henblik på at styrke retssikkerheden at skabe øget tryghed om hjælpen til den enkelte borger i de situationer, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af den hidtil bevilgede hjælp. Det er ligeledes vigtigt at give borgerne eller deres pårørende bedre muligheder for eventuelt at klage til Ankestyrelsen og få afsluttet behandlingen af en klage over kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af hjælp, for kommunalbestyrelsens afgørelse iværksættes.

Det vurderes på denne baggrund, at der bør foretages en udvidelse af varslingsordningen i servicelovens § 3 a, således at kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af flere typer af hjælp efter serviceloven vil blive omfattet af ordningen. Herved kan der sikres et varsel på mindst 14 uger for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af flere typer af hjælp efter serviceloven, før afgørelserne får virkning for de berørte borgere. Desuden kan det sikres, at iværksættelse af kommunalbestyrelsens afgørelser i de tilfælde, hvor de påklages til Ankestyrelsen, først må påbegyndes ved varslingsperiodens udløb.

En sådan udvidelse af varslingsordningen bør kombineres med en tilsvarende udvidelse af den særligt hurtige sagsbehandling i Ankestyrelsen, således at det tilstræbes, at en eventuel klagesagsbehandling kan afsluttes, før kommunalbestyrelsens afgørelse iværksættes og får virkning for den berørte borger.

Det vurderes, at varslingsordningen og den særligt hurtige sagsbehandling i Ankestyrelsen bør udvides til at gælde for følgende ydelser i serviceloven ud over dem, som allerede er omfattet, hvor frakendelse eller nedsættelse af hjælp altid findes at have stor betydning for borgerne i deres hverdag: § 32 a om hjemmetræning af børn med betydelig og varig funktionsnedsættelse, § 41 om hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af børn under 18 år med betydelig og varig funktionsnedsættelse eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse, § 45 om ledsagelse til børn og unge mellem 12 og 18 år med betydelig og varig funktionsnedsættelse, § 85 om socialpædagogisk støtte til borgere med betydelig funktionsnedsættelse eller særlige sociale problemer, § 97 om ledsagelse til borgere med betydelig og varig funktionsnedsættelse, § 100 om hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til borgere med varig funktionsnedsættelse, § 103 om beskyttet beskæftigelse til borgere med betydelig funktionsnedsættelse eller særlige sociale problemer, § 104 om aktivitets- og samværstilbud til borgere med betydelig funktionsnedsættelse eller særlige sociale problemer, § 107 om midlertidige botilbud til borgere med betydelig funktionsnedsættelse eller særlige sociale problemer og § 108 om længerevarende botilbud til borgere med betydelig og varig funktionsnedsættelse.

Det vurderes dog også, at en udvidelse af varslingsordningen bør indeholde nogle undtagelser, hvor kommunalbestyrelsens afgørelse ikke bør meddeles med et varsel på mindst 14 uger, men fortsat skal have virkning fra det tidspunkt, som kommunalbestyrelsen fastsætter i afgørelsen, og hvor en klage til Ankestyrelsen over kommunalbestyrelsens afgørelse ikke bør medføre, at iværksættelse af kommunalbestyrelsens afgørelse først må påbegyndes ved varslingsperiodens udløb. Det drejer sig om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsens afgørelser bør kunne iværksættes hurtigt, og hvor et varsel på mindst 14 uger må anses som uforeneligt med formålet med frakendelsen eller nedsættelsen af hjælpen. Disse tilfælde omhandler kommunalbestyrelsens afgørelser om nedsættelse af socialpædagogisk støtte i de situationer, hvor hjælpen ydes som en midlertidig intensiv indsats med henblik på progression hos borgeren, kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt botilbud i de situationer, hvor det midlertidige botilbud er tilkendt som led i et behandlingstilbud, hvor fraflytning skal ske umiddelbart efter endt behandling, og kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud i de situationer, hvor afgørelsen træffes som led i en afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke.

2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der foretages en ændring i servicelovens § 3 a, stk. 1, således at ordningen med meddelelse af kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af hjælp med et varsel på mindst 14 uger vil blive udvidet til, ud over de allerede omfattede typer af hjælp, også at omfatte afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af hjælp i form af hjemmetræning efter servicelovens § 32 a, merudgiftsydelse efter § 41, ledsagelse efter § 45, socialpædagogisk støtte efter § 85, ledsagelse efter § 97, merudgiftsydelse efter § 100,

beskyttet beskæftigelse efter § 103, aktivitets- og samværstilbud efter § 104 og afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud efter §§ 107 eller 108.

Det foreslås endvidere, at der i servicelovens § 3 a indsættes tre nye stykker (stk. 2-4), som vil udgøre tre undtagelser til den foreslåede udvidelse af varslingsordningen, hvor kommunalbestyrelsens afgørelser ikke vil skulle meddeles med et varsel på mindst 14 uger. Det foreslås således fastsat i et nyt § 3 a, stk. 2, at varslet på mindst 14 uger ikke vil gælde for kommunalbestyrelsens afgørelser om nedsættelse af socialpædagogisk støtte efter § 85, hvis hjælpen ydes som en midlertidig intensiv indsats med henblik på progression hos borgeren. Endvidere foreslås det fastsat i et nyt § 3 a, stk. 3, at varslet på mindst 14 uger ikke vil gælde for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt botilbud efter § 107, hvis det midlertidige botilbud er tilkendt som led i et behandlingstilbud, hvor fraflytning skal ske umiddelbart efter endt behandling. Endelig foreslås det fastsat i et nyt § 3 a, stk. 4, at varslet på mindst 14 uger ikke vil gælde for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud efter §§ 107 eller 108, hvis afgørelsen træffes som led i en afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke efter §§ 129 eller 129 a.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1.

Hvis lovforslaget vedtages, vil det blive sikret, at der i Ankestyrelsen vil blive foretaget en udvidelse af proceduren med en særligt hurtig sagsbehandling for klager over afgørelser, således at de typer af hjælp, hvormed varslingsordningen i servicelovens § 3 a foreslås udvidet, også vil blive omfattet af denne procedure. Det skal dermed tilstræbes, at klagesager om disse typer af hjælp er afgjort inden udløbet af varslingsperioden på 14 uger, i hvilken kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af hjælpen ikke må påbegyndes iværksat, hvis der klages til Ankestyrelsen.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at medføre merudgifter på 12,8 mio. kr. årligt fra 2023 og frem. Heraf vurderes 11,5 mio. kr. årligt at skulle anvendes til at kompensere kommunerne for merudgifter til fortsættelse af den hidtidige hjælp til borgerne i varslingsperioden på mindst 14 uger for de typer af hjælp, hvormed varslingsordningen foreslås udvidet. Desuden vurderes 1,3 mio. kr. årligt at skulle anvendes til at udvide proceduren med den særligt hurtige klagesagsbehandling i Ankestyrelsen til også at omfatte klager over kommunalbestyrelsernes afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af de typer af hjælp, som foreslås medtaget i varslingsordningen.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget skal forhandles med kommunerne.

Lovforslaget berører ikke regionerne og medfører således ikke konsekvenser for regionerne.

Lovforslaget vurderes ikke at have væsentlige omstillingskonsekvenser eller digitaliseringsrelaterede konsekvenser for det offentlige. Lovforslaget følger således seks ud af de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Således indeholder lovforslaget forslag til klare og enkle regler. Lovforslaget ændrer ikke på, hvorvidt der kan kommunikeres digitalt med kommunerne. Lovforslaget ændrer heller ikke på sammenhæng på tværs. Lovforslaget ændrer endelig ikke på mulighederne for tryk og sikker datahåndtering og anvendelse af offentlig infrastruktur, idet der fortsat kan kommunikeres med kommunerne via Digital Post. Lovforslaget har dermed ikke betydning i forhold til disse principper. Lovforslaget muliggør dog ikke automatisk sagsbehandling, da kommunalbestyrelsen vil skulle behandle hver sag individuelt, hvilket vil indebære faglige skøn. Der kan således ikke sagsbehandles efter objektive kriterier, hvorfor der ikke er mulighed for at automatisere sagsgangene. Dette skyldes, at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en konkret og individuel vurdering ved kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af hjælp, herunder om der vil være grundlag for at bringe en af de tre foreslåede undtagelser i anvendelse.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget vil ikke medføre administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 23. maj 2022 til den 21. juni 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet – DUKH, Det Centrale Handicapråd, 3F – Fagligt Fælles Forbund, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, FOA – Fag og Arbejde, HK/Kommunal, Institut for Menneskerettigheder, KL, Kristelig Arbejdsgiverforening, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Unge med Handicap, Selveje Danmark, Sjældne Diagnoser, Socialchefforeningen, Socialpædagogernes Landsforbund, Socialt Leder Forum og ULF Udviklingshæmmedes Landsforbund.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre merudgifter på 12,8 mio. kr. årligt fra 2023 og frem. Heraf vurderes 11,5 mio. kr. årligt at skulle anvendes til at kompensere kommunerne for merudgifter til fortsættelse af den hidtidige hjælp til borgerne i varslingsperioden på mindst 14 uger for de typer af hjælp, hvormed varslingsordningen foreslås udvidet. Desuden vurderes 1,3 mio. kr. årligt at skulle anvendes til at udvide proceduren med den særligt hurtige klagesagsbehandling i Ankestyrelsen til også at omfatte klager over kommunalbestyrelsernes afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af de typer af hjælp, som foreslås medtaget i varslingsordningen.

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Natur- og miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej x

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af servicelovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af hjælp efter servicelovens § 95 om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere, § 96 om borgerstyret personlig assistance og § 98 om kontaktperson til døvblinde skal meddeles med et varsel på mindst 14 uger fra borgerens modtagelse af afgørelsen. Ifølge § 3 a, stk. 1, 2. pkt., gælder varslene på mindst 14 uger ligeledes for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et særligt dag- eller klubtilbud efter servicelovens §§ 32 og 36, om frakendelse af bilstøtte efter § 114 inden udløbet af genanskaffelsesperioden og om ophør af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i de tilfælde, der er omfattet af de regler om afviklingsperioden, som social- og ældreministeren har fastsat i medfør af § 42, stk. 4.

Ud over bestemmelsen i servicelovens § 3 a, stk. 1, findes der ikke bestemmelser i serviceloven om konkrete varslingsperioder, når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om at nedsætte eller frakende hjælp efter serviceloven, dvs. helt eller delvist tilbagekalder en begunstigende forvaltningsakt. På servicelovens område gælder derfor de almindelige forvaltningsretlige regler om tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter. Dog bemærkes i forhold til hjælp til dækning af merudgifter efter servicelovens § 100, at hvis betingelserne for tilskuddet ikke længere er opfyldt, bortfalder tilskuddet ved udgangen af den måned, hvor dette konstateres, jf. § 10, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 931 af 19. juni 2020 om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse.

Det foreslås, at der i servicelovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., foretages en ændring i angivelsen af typer af hjælp, som er omfattet af bestemmelsen, således at bestemmelsen ud over §§ 95, 96 og 98 også vil finde anvendelse

for §§ 32 a, 41, 45, 85, 97, 100, 103 og 104. Endvidere foreslås det, at der sidst i § 3 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes en henvisning til stk. 2, således som dette foreslås affattet ved lovforslagets § 1, nr. 3.

Den foreslåede ændring i § 3 a, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at der vil ske en udvidelse af de typer af hjælp efter serviceloven, der er omfattet af varslingsordningen i servicelovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., således at den ud over kontant tilskud til ansættelse af hjælpere efter servicelovens § 95, borgerstyret personlig assistance efter § 96 og kontaktperson til døvblinde efter § 98 tillige vil omfatte hjemmetræning efter § 32 a, merudgiftsydelse til børn og unge efter § 41, ledsagelse til unge efter § 45, socialpædagogisk støtte efter § 85, ledsagelse til voksne efter § 97, merudgiftsydelse til voksne efter § 100, beskyttet beskæftigelse efter § 103 og aktivitets- og samværstilbud efter § 104. Dog vil den foreslåede henvisning til det foreslåede § 3 a, stk. 2, således som dette foreslås affattet ved lovforslagets § 1, nr. 3, medføre, at der vil gælde en undtagelse til det foreslåede varsel på mindst 14 uger for visse afgørelser om nedsættelse af socialpædagogisk støtte efter servicelovens § 85. For en nærmere omtale af den foreslåede undtagelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Med den foreslåede udvidelse vil kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af de nævnte typer af hjælp efter serviceloven skulle meddeles med et varsel på mindst 14 uger fra det tidspunkt, hvor borgeren har modtaget afgørelsen. Borgeren antages at have modtaget afgørelsen, når afgørelsen er kommet frem til borgeren enten i borgerens e-boks eller ved almindeligt brev, hvis borgeren er undtaget fra digital post.

Den foreslåede udvidelse har til formål at skabe øget tryghed om hjælpen til den enkelte borger med funktionsnedsættelse eller særlige sociale problemer i de situationer, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af den hidtil bevilgede hjælp og dermed at styrke borgernes retssikkerhed.

En afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af alle de typer af hjælp efter serviceloven, der foreslås omfattet af den foreslåede udvidelse af varslingsordningen i § 3 a, vil have stor betydning i hverdagen for den enkelte borger. Heri ligger, at der vil være tale om situationer, hvor en frakendelse eller nedsættelse af hjælpen altid vil have omfattende konsekvenser for borgerens daglige tilværelse og muligheder for livsudfoldelse. Det kan således have endog meget omfattende konsekvenser for den daglige tilværelse og mulighederne for livsudfoldelse for den samlede familie, hvis en ordning efter servicelovens § 32 a med hjemmetræning af et barn eller en ung med funktionsnedsættelse frakendes eller nedsættes. Det samme vil gælde ved frakendelse eller nedsættelse af hjælp til dækning af merudgifter efter §§ 41 eller 100, hvor frakendelsen eller nedsættelsen vil kunne medføre f.eks. begrænsninger i relation til hjælp til befordring eller håndsræknings. En afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af hjælp til ledsagelse efter §§ 45 eller 97 vil ligeledes have omfattende konsekvenser for den daglige tilværelse og mulighederne for livsudfoldelse, da borgerne i mindre omfang end hidtil vil have adgang til at blive ledsaget til selvvalgte aktiviteter uden for hjemmet.

Tilsvarende vil en afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af socialpædagogisk støtte, beskyttet beskæftigelse eller et aktivitets- og samværstilbud kunne få omfattende konsekvenser for den daglige tilværelse og mulighederne for livsudfoldelse, fordi disse typer af hjælp i væsentlig grad udgør rammen for borgerens hverdag og understøtter den træning, omsorg og aktivitet, som borgeren grundet sin fysiske eller psykiske funktionsnedsættelse eller særlige sociale problemer vurderes at have behov for.

Varslet for kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af hjælp, hvormed varslingsordningen foreslås udvidet, skal være på mindst 14 uger, men der vil ikke være noget til hinder for, at der gives et længere varsel. Et eksempel, hvor et længere varsel vil kunne overvejes, kan være i ordninger med hjemmetræning efter servicelovens § 32 a, hvor ordningen frakendes. Hvis en sådan ordning frakendes, kan det have meget omfattende konsekvenser for såvel barnet eller den unge som for familien og eventuelle ansatte hjælpere, at et varsel på 14 uger kan være utilstrækkeligt.

Såfremt lovforslaget vedtages, vil servicelovens § 3 a, stk. 2 om, at kommunalbestyrelsens afgørelse efter de af § 3 a, stk. 1, omfattede bestemmelser ved klage først må påbegyndes iværksat ved varslingsperiodens udløb, tillige gælde for kommunalbestyrelsens afgørelser om de typer af hjælp, hvormed varslingsordningen foreslås udvidet. Det vil betyde, at borgerne, når der bliver klaget til Ankestyrelsen, vil modtage den hidtidige hjælp i form af hjemmetræning, merudgiftsydelse, ledsagelse, socialpædagogisk støtte, beskyttet

beskæftigelse og aktivitets- og samværstilbud i uændret omfang i hele varslingsperioden, og at kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af den hidtidige hjælp først må påbegyndes iværksat, når varslingsperioden på 14 uger er udløbet.

Det vil endvidere, såfremt lovforslaget vedtages, blive sikret, at den særligt hurtige sagsbehandlingsprocedure i Ankestyrelsen, som gælder for klager over afgørelser omfatte af varslingsordningen i servicelovens § 3 a, stk. 1, vil blive udvidet til at omfatte klager over afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af de typer af hjælp, hvormed varslingsordningen foreslås udvidet. Endvidere vil genvurderingsfristen på 14 dage ved klage, jf. § 11, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1152 af 7. juni 2021 om retssikkerhed og administration på det sociale område, finde anvendelse på klage over kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af de typer af hjælp, hvormed varslingsordningen foreslås udvidet. Herved vil det blive tilstræbt, at borgeren under en eventuel klagesagsbehandling bevarer den hidtidige hjælp. I de tilfælde, hvor Ankestyrelsen ikke kan afslutte klagesagsbehandlingen inden det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsens afgørelse kan påbegyndes iværksat, vil der være mulighed for at tillægge klagen opsættende virkning efter de almindelige forvaltningsretlige retsgrundsætninger herom, jf. punkt 2. 1 om gældende ret i de almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.2 og 2.3.

Til nr. 2

Det fremgår af servicelovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af hjælp efter servicelovens § 95 om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere, § 96 om borgerstyret personlig assistance og § 98 om kontaktperson til døvblinde skal meddeles med et varsel på mindst 14 uger fra borgerens modtagelse af afgørelsen. Ifølge § 3 a, stk. 1, 2. pkt., gælder varslingsperioden på mindst 14 uger ligeledes for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et særligt dag- eller klubtilbud efter servicelovens §§ 32 og 36, om frakendelse af bilstøtte efter § 114 inden udløbet af genanskaffelsesperioden og om ophør af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i de tilfælde, der er omfattet af de regler om afviklingsperioden, som social- og ældreministeren har fastsat i medfør af § 42, stk. 4.

Ud over bestemmelsen i servicelovens § 3 a, stk. 1, findes der ikke bestemmelser i serviceloven om konkrete varslingsperioder, når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om at nedsætte eller frakende hjælp efter serviceloven, dvs. helt eller delvist tilbagekalder en begunstigende forvaltningsakt. På servicelovens område gælder derfor de almindelige forvaltningsretlige regler om tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter.

Det foreslås, at der i servicelovens § 3 a, stk. 1, indsættes et nyt 3. pkt., hvorefter § 3 a, stk. 1, 1. pkt., endvidere vil gælde for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud efter §§ 107 og 108, jf. dog stk. 3 og 4, således som disse stykker foreslås affattet ved lovforslagets § 1, nr. 3.

Det foreslåede nye § 3 a, stk. 1, 3. pkt., vil medføre, at der vil ske en yderligere udvidelse af de typer af hjælp efter serviceloven, der er omfattet af varslingsordningen i servicelovens § 3 a, stk. 1, ud over den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede udvidelse, således at den også vil omfatte midlertidige botilbud efter servicelovens § 107 og længerevarende botilbud efter § 108. Dog vil den foreslåede henvisning til de foreslåede § 3 a, stk. 3 og 4, således som disse foreslås affattet ved lovforslagets § 1, nr. 3, medføre, at der vil gælde en undtagelse hertil for visse afgørelser om frakendelse af en plads i et botilbud. For en nærmere omtale af de foreslåede undtagelser henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Med det foreslåede nye § 3 a, stk. 1, 3. pkt., vil kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud efter serviceloven skulle meddeles med et varsel på mindst 14 uger fra det tidspunkt, hvor borgeren har modtaget afgørelsen. Borgeren antages at have modtaget afgørelsen, når afgørelsen er kommet frem til borgeren enten i borgerens e-boks eller ved almindeligt brev, hvis borgeren er undtaget fra digital post.

Det foreslåede § 3 a, stk. 1, 3. pkt., har til formål at skabe øget tryghed om hjælpen til den enkelte borger med funktionsnedsættelse eller særlige sociale problemer i de situationer, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om frakendelse af en plads i et botilbud og dermed at styrke borgernes retssikkerhed.

En afgørelse om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud vil have stor betydning i hverdagen for den enkelte borger. Således vil en frakendelse altid have omfattende konsekvenser for borgerens daglige tilværelse og muligheder for livsudfoldelse, fordi den vil indebære, at borgerens boligmæssige situation vil ændre sig markant.

Varslet for kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud foreslås at være på mindst 14 uger, men der vil ikke være noget til hinder for, at der gives et længere varsel. Et eksempel, hvor et længere varsel vil kunne overvejes, kan være tilfælde, hvor det må forudses at blive vanskeligt at skaffe en anden bolig til borgeren, hvori det samlede hjælpebehov vil kunne imødekommes. Det bemærkes i forlængelse heraf, at de tilfælde, hvor fraflytningen ikke skyldes en af kommunalbestyrelsen truffet afgørelse om frakendelse, men derimod en udefrakommende begivenhed, ikke vil være omfattet af det foreslåede varsel på 14 uger. Som eksempler herpå kan nævnes, at et botilbud nedlægges eller går konkurs, og borgeren derfor må fraflytte botilbuddet. Et andet eksempel vil være den situation, hvor et privat botilbud opsiger aftalen med kommunen om at stille pladsen i botilbuddet til rådighed for borgeren. Her vil det opsigelsesvarsel, som fremgår af aftalen være gældende.

Kommunalbestyrelsen skal sikre, at alle aftaler, som indgås med botilbud om oprettelse af pladser, skal opfylde kommunalbestyrelsens forsyningsforpligtelse efter serviceloven. Kommunalbestyrelsen vil således skulle sikre, at alle aftaler om oprettelse af pladser på botilbud, som indgås efter lovens ikrafttrædelse, skal indeholde et opsigelsesvarsel på mindst 14 uger.

Såfremt lovforslaget vedtages, vil servicelovens § 3 a, stk. 2, om, at kommunalbestyrelsens afgørelse efter de af § 3 a, stk. 1, omfattede bestemmelser ved klage først må påbegyndes iværksat ved varslingsperiodens udløb, tillige gælde for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud, jf. det foreslåede § 3 a, stk. 1, 3. pkt. Det vil betyde, at borgerne, når der bliver klaget til Ankestyrelsen, vil beholde pladsen i det midlertidige eller længerevarende botilbud i hele varslingsperioden, og at kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse først kan påbegyndes iværksat, når varslingsperioden på 14 uger er udløbet.

Det vil endvidere, såfremt lovforslaget vedtages, blive sikret, at den særligt hurtige sagsbehandlingsprocedure i Ankestyrelsen, som gælder for klager over afgørelser omfattet af varslingsordningen i servicelovens § 3 a, stk. 1, vil blive udvidet til at omfatte klager over afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud, jf. det foreslåede § 3 a, stk. 1, 3. pkt. Endvidere vil genvurderingsfristen på 14 dage ved klage, jf. § 11, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1152 af 7. juni 2021 om retssikkerhed og administration på det sociale område, finde anvendelse på klage over kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud, jf. det foreslåede § 3 a, stk. 1, 3. pkt. Herved vil det blive tilstræbt, at borgeren under en eventuel klagesagsbehandling bevarer sin plads i botilbuddet. I de tilfælde, hvor Ankestyrelsen ikke kan afslutte klagesagsbehandlingen inden det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsens afgørelse kan påbegyndes iværksat, vil Ankestyrelsen efter begæring kunne tillægge en klage over afgørelse om botilbud efter servicelovens kapitel 20, hvorunder bl.a. botilbud efter §§ 107 og 108 hører, opsættende virkning, jf. retssikkerhedslovens § 72, stk. 4. En sådan begæring vil også kunne fremsættes i klagen over kommunalbestyrelsens afgørelse. Der vil desuden være mulighed for at tillægge klagen opsættende virkning efter de almindelige forvaltningsretlige retsgrundsætninger herom, jf. punkt 2. 1 om gældende ret i de almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.2 og 2.3.

Til nr. 3

Det fremgår af servicelovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af hjælp efter servicelovens § 95 om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere, § 96 om borgerstyret personlig assistance og § 98 om kontaktperson til døvblinde skal meddeles med et varsel på mindst 14 uger fra borgerens modtagelse af afgørelsen. Ifølge § 3 a, stk. 1, 2. pkt., gælder varslet på

mindst 14 uger ligeledes for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et særligt dag- eller klubtilbud efter servicelovens §§ 32 og 36, om frakendelse af bilstøtte efter § 114 inden udløbet af genanskaffelsesperioden og om ophør af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i de tilfælde, der er omfattet af de regler om afviklingsperioden, som social- og ældreministeren har fastsat i medfør af § 42, stk. 4. I forhold til de her nævnte ydelser gælder der ingen undtagelser i forhold til, hvornår kommunalbestyrelsens afgørelse skal meddeles med et varsel på 14 uger.

Ud over bestemmelsen i servicelovens § 3 a, stk. 1, findes der ikke bestemmelser i serviceloven om konkrete varslingsperioder, når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om at nedsætte eller frakende hjælp efter serviceloven, dvs. helt eller delvist tilbagekalder en begunstigende forvaltningsakt. På servicelovens område gælder derfor de almindelige forvaltningsretlige regler om tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter.

Det foreslås, at der i servicelovens § 3 a efter stk. 1. indsættes tre nye stykker. I et nyt stk. 2 foreslås det, at § 3 a, stk. 1, 1. pkt., ikke skal gælde for kommunalbestyrelsens afgørelser om nedsættelse af socialpædagogisk støtte efter § 85, hvis hjælpen ydes som en midlertidig intensiv indsats med henblik på progression hos borgeren. I et nyt stk. 3 foreslås det, at det foreslåede nye § 3 a, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, ikke skal gælde for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt botilbud efter § 107, hvis det midlertidige botilbud er tilkendt som led i et behandlingstilbud, hvor fraflytning skal ske umiddelbart efter endt behandling. I et nyt stk. 4 foreslås det, at det foreslåede nye § 3 a, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, ikke skal gælde for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud efter §§ 107 eller 108, hvis afgørelsen træffes som led i en afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke efter §§ 129 eller 129 a.

De foreslåede nye § 3 a, stk. 2-4, vil medføre, at der vil blive indført tre undtagelser i relation til visse af kommunalbestyrelsens afgørelser vedrørende nogle af de typer af hjælp, hvormed varslingsordningen i servicelovens § 3 a, stk. 1, foreslås udvidet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 og 2. Det drejer sig om socialpædagogisk støtte efter § 85 og midlertidige og længerevarende botilbud efter §§ 107 og 108.

Med de foreslåede nye § 3 a, stk. 2-4, vil kommunalbestyrelsens afgørelse ikke skulle meddeles med et varsel på mindst 14 uger, når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om nedsættelse af socialpædagogisk støtte i de tilfælde, hvor hjælpen ydes som en midlertidig intensiv indsats med henblik på progression hos borgeren, når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om frakendelse af en plads i et midlertidigt botilbud i de tilfælde, hvor det midlertidige botilbud er tilkendt som led i et behandlingstilbud, hvor fraflytning skal ske umiddelbart efter endt behandling, og når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud i de tilfælde, hvor afgørelsen træffes som led i en afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke. I disse tilfælde vil kommunalbestyrelsens afgørelse således få virkning fra det tidspunkt, som kommunalbestyrelsen fastsætter.

De foreslåede nye § 3 a, stk. 2-4, har til formål at sikre, at kommunalbestyrelsens afgørelser om de omhandlede typer af hjælp vil kunne iværksættes hurtigere i de pågældende situationer, hvor et varsel på mindst 14 uger må anses som uforeneligt med formålet med frakendelsen eller nedsættelsen af hjælpen.

Det foreslåede nye § 3 a, *stk. 2*, omhandler de situationer, hvor en borger modtager socialpædagogisk støtte efter servicelovens § 85, og hvor hjælpen ydes som en midlertidig intensiv indsats med henblik på progression hos borgeren. Det kan f.eks. dreje sig om midlertidige intensive forløb, hvor borgeren gennem socialpædagogisk støtte skal tilegne sig og træne færdigheder, der gør borgeren selvhjulpne i hverdagen i egen bolig, og hvor der således vil være behov for en løbende og smidig justering af indsatsen i takt med borgerens progression. I sådanne tilfælde vil et varsel på 14 uger for kommunalbestyrelsens afgørelse om nedsættelse af den socialpædagogiske støtte, som foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 1, være uforeneligt med formålet med nedsættelse af hjælpens omfang, som netop er at understøtte progression hos borgeren. Her vil kommunalbestyrelsen med det foreslåede nye § 3 a, stk. 2, kunne træffe afgørelse om nedsættelse af hjælpen og fastsætte et hurtigt iværksættelsestidspunkt end 14 uger.

Det foreslåede nye § 3 a, stk. 2, vil alene gælde for kommunalbestyrelsens afgørelser om nedsættelse af socialpædagogisk støtte i den her beskrevne situation. Det betyder, at kommunalbestyrelsens afgørelse om nedsættelse af hjælpen, hvor hjælpen ikke ydes som en midlertidig intensiv indsats med henblik på

progression hos borgeren, og kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse af hjælpen uanset årsagen hertil, vil skulle meddeles med et varsel på mindst 14 uger, jf. det foreslåede § 3 a, stk. 1, 1. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 1.

Det foreslåede nye § 3 a, *stk. 3*, omhandler de situationer, hvor en borger er tilkendt en plads i et midlertidigt botilbud efter servicelovens § 107 som led i et behandlingstilbud, og hvor fraflytning skal ske umiddelbart efter endt behandling. Det kan f.eks. dreje sig om stofmisbrugsbehandling, som foregår i et midlertidigt botilbud, og hvor borgeren ved afslutningen på behandlingsforløbet skal flytte i egen bolig. I sådanne tilfælde vil et varsel på 14 uger for kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse af pladsen i det midlertidige botilbud, som foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 2, være uforeneligt med formålet med frakendelsen. Her vil kommunalbestyrelsen med det foreslåede nye § 3 a, stk. 3, kunne træffe afgørelse om frakendelse af pladsen og fastsætte et hurtigere iværksættelsestidspunkt end 14 uger.

Det foreslåede nye § 3 a, stk. 3, vil alene finde anvendelse for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt botilbud i den her beskrevne situation. Det betyder, at kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse af en plads i et midlertidigt botilbud, hvor pladsen ikke er tilkendt som led i et behandlingstilbud, hvor fraflytning skal ske umiddelbart efter endt behandling, vil skulle meddeles med et varsel på mindst 14 uger, jf. det foreslåede § 3 a, stk. 1, 3. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2. Det bemærkes i forlængelse heraf, at de tilfælde, hvor fraflytningen ikke skyldes en af kommunalbestyrelsen truffet afgørelse om frakendelse, men derimod en udefra kommende begivenhed, ikke vil være omfattet af det foreslåede varsel på 14 uger. Som eksempler herpå kan nævnes, at et botilbud nedlægges eller går konkurs, og borgeren derfor må fraflytte botilbuddet. Et andet eksempel vil være den situation, hvor et privat botilbud opsiger aftalen med kommunen om at stille pladsen i botilbuddet til rådighed for borgeren. Her vil det opsigelsesvarsel, som fremgår af aftalen være gældende. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at alle aftaler, som indgås med botilbud om oprettelse af pladser, skal opfylde kommunalbestyrelsens forsyningsforpligtelse efter serviceloven. Kommunalbestyrelsen vil således skulle sikre, at alle aftaler om oprettelse af pladser på botilbud, som indgås efter lovens ikrafttrædelse, skal indeholde et opsigelsesvarsel på mindst 14 uger.

Det foreslåede nye § 3 a, *stk. 4*, omhandler de situationer, hvor en borger er tilkendt en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud, og hvor borgeren, som led i en afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke efter servicelovens §§ 129 eller 129 a, skal fraflytte det hidtidige botilbud. I sådanne tilfælde vil et varsel på 14 uger for kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse af pladsen i det hidtidige midlertidige eller længerevarende botilbud, som foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 2, være uforeneligt med formålet med afgørelsen om flytning uden samtykke. Her vil kommunalbestyrelsen med det foreslåede nye § 3 a, stk. 4, kunne træffe afgørelse om frakendelse af pladsen og fastsætte et hurtigere iværksættelsestidspunkt end 14 uger.

Det foreslåede nye § 3 a, stk. 4, vil alene finde anvendelse for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud i den her beskrevne situation. Det betyder, at kommunalbestyrelsens afgørelse om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud, hvor fraflytning ikke skal ske som led i en afgørelse om flytning til et bestemt botilbud uden samtykke, vil skulle meddeles med et varsel på mindst 14 uger, jf. det foreslåede § 3 a, stk. 1, 3. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2. Det bemærkes i forlængelse heraf, at de tilfælde, hvor fraflytningen ikke skyldes en af kommunalbestyrelsen truffet afgørelse om frakendelse, men derimod en udefrakommende begivenhed, ikke vil være omfattet af det foreslåede varsel på 14 uger. Som eksempler herpå kan nævnes, at et botilbud nedlægges eller går konkurs, og borgeren derfor må fraflytte botilbuddet. Et andet eksempel vil være den situation, hvor et privat botilbud opsiger aftalen med kommunen om at stille pladsen i botilbuddet til rådighed for borgeren. Her vil det opsigelsesvarsel, som fremgår af aftalen være gældende. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at alle aftaler, som indgås med botilbud om oprettelse af pladser, skal opfylde kommunalbestyrelsens forsyningsforpligtelse efter serviceloven. Kommunalbestyrelsen vil således skulle sikre, at alle aftaler om oprettelse af pladser på botilbud, som indgås efter lovens ikrafttrædelse, skal indeholde et opsigelsesvarsel på mindst 14 uger.

I forhold til klage over kommunalbestyrelsens afgørelser omfattet af de foreslåede nye § 3 a, stk. 2-4, bemærkes, at § 3 a, stk. 2, som med lovforslaget vil blive stk. 5, om, at kommunalbestyrelsens afgørelse ved

klage til Ankestyrelsen først må påbegyndes iværksat ved udløbet af varslet på 14 uger, ikke vil finde anvendelse. § 3 a, stk. 2, som vil blive stk. 5, gælder således alene for kommunalbestyrelsens afgørelser omfattet af § 3 a, stk. 1. Det betyder, at kommunalbestyrelsens afgørelser omfattet af de foreslåede nye § 3 a, stk. 2-4, som hovedregel vil få virkning fra det tidspunkt, kommunalbestyrelsen har fastsat i afgørelsen, uanset om afgørelsen påklages til Ankestyrelsen.

Dog kan Ankestyrelsen, jf. retssikkerhedslovens § 72, stk. 4, efter begæring tillægge en klage over afgørelse om botilbud efter servicelovens kapitel 20, hvorunder bl.a. botilbud efter §§ 107 og 108 hører, opsættende virkning, og klage over optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter servicelovens §§ 129 og 129 a har som hovedregel opsættende virkning, jf. retssikkerhedslovens § 72, stk. 5. Endvidere gælder ved siden af retssikkerhedslovens § 72 en almindelig forvaltningsretlig grundsætning om, at rekursinstanser kan tage stilling til, om en klage skal have opsættende virkning, jf. nærmere punkt 2.1 om gældende ret i de almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 2.2 og 2.3.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2023.

Den foreslåede ikrafttrædelsesdato vil betyde, at kommunalbestyrelsen fra dette tidspunkt ud over de typer af hjælp, som allerede er omfattet af varslingsordningen i servicelovens § 3 a, vil skulle meddele afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af hjælp i form af hjemmetræning efter servicelovens § 32 a, merudgiftsydelse efter § 41, ledsagelse efter § 45, socialpædagogisk støtte efter § 85, ledsagelse efter § 97, merudgiftsydelse efter § 100, beskyttet beskæftigelse efter § 103, aktivitets- og samværstilbud efter § 104 og afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud efter §§ 107 eller 108 med et varsel på mindst 14 uger.

Den foreslåede ikrafttrædelsesdato vil endvidere betyde, at der fra dette tidspunkt vil gælde tre undtagelser hertil, hvor kommunalbestyrelsens afgørelser ikke vil skulle meddeles med et varsel på mindst 14 uger. Det vil dreje sig om kommunalbestyrelsens afgørelser om nedsættelse af socialpædagogisk støtte efter § 85, hvis hjælpen ydes som en midlertidig intensiv indsats med henblik på progression hos borgeren, kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt botilbud efter § 107, hvis det midlertidige botilbud er tilkendt som led i et behandlingstilbud, hvor fraflytning skal ske umiddelbart efter endt behandling, og kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud efter §§ 107 eller 108, hvis afgørelsen træffes som led i en afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke efter §§ 129 eller 129 a.

Loven vil ikke gælde for Færøerne og Grønland, da serviceloven, jf. § 196, ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke kan sættes i kraft for disse dele af riget.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022, som ændret senest ved ...,foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 3 a. Kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af hjælp efter §§ 95, 96 og 98 skal meddeles med et varsel på mindst 14 uger fra borgerens modtagelse af afgørelsen. 1. pkt. gælder ligeledes for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et særligt dag- eller klubtilbud efter §§ 32 og 36, om frakendelse af bilstøtte efter § 114 inden udløbet af genanskaffelsesperioden og om ophør af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i de tilfælde, der er omfattet af de regler om afviklingsperioden, som social- og ældreministeren har fastsat i medfør af § 42, stk. 4.</p>	<p>1. I § 3 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 95, 96 og 98« til: »§§ 32 a, 41, 45, 85, 95, 96, 97, 98, 100, 103 og 104«, og efter »afgørelsen« indsættes: », jf. dog stk. 2«.</p>
	<p>2. I § 3 a, stk. 1, indsættes som 3. pkt.: »Endvidere gælder 1. pkt. for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud efter §§ 107 og 108, jf. dog stk. 3 og 4.«</p>
	<p>3. I § 3 a indsættes efter stk. 1 som nye stykker:</p> <p>»Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., gælder ikke for kommunalbestyrelsens afgørelser om nedsættelse af hjælp efter § 85, hvis hjælpen ydes som en midlertidig intensiv indsats med henblik på progression hos borgeren.</p> <p>Stk. 3. Stk. 1, 3. pkt., gælder ikke for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt</p>

	<p>botilbud efter § 107, hvis det midlertidige botilbud er tilkendt som led i et behandlingstilbud, hvor fraflytning skal ske umiddelbart efter endt behandling.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Stk. 1, 3. pkt., gælder ikke for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud efter §§ 107 eller 108, hvis afgørelsen træffes som led i en afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke efter §§ 129 eller 129 a.«</p> <p>Stk. 2 bliver herefter stk. 5.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Iværksættelse af kommunalbestyrelsens afgørelser efter bestemmelserne nævnt i stk. 1 må i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsens afgørelse påklages til Ankestyrelsen, først påbegyndes, når varslingsperioden, jf. stk. 1, er udløbet.</p>	